

CUVÂNTĂRI

ROSTITE CU OCAZIA

ALEGERII, SFINȚIRII ȘI INVESTITURII

DE

NICOLAE BĂLAN,
ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT.

SIBIU,
TIPARUL TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE
1921.

Cuvânt

rostit cu ocazia alegerii de arhiepiscop și mitropolit
în ziua de 14/27 Februarie 1920 în fața congresului
național-bisericesc electoral ținut în Sibiu.

*Înalt Prea Cuvioșia Voastră Domnule Pre-
zident! Mărit Congres!*

Cu adânc respect mulțumesc pentru încrederea
cu care m'ați distins și cu smerenie mă plec în
fața înaltei chemări ce mi-ați făcut prin hotărârea
Domniilor Voastre de astăzi.

Imi dau seama că nu merite și vrednicii, care
se pot câștiga într'o viață mai îndelungată decât
a mea de până acum, ci nădejtile ce le-ați pus în
neînsemnata mea persoană și așteptările legate de
activitatea mea de aici încolo au determinat votul
ce ați binevoit să mi-l dați. De aceea, dați-mi voe
ca acestui vot să-i răspund, în clipa aceasta când
stau în fața unei covârșitoare răspunderi morale,
prin alt vot, scos din adâncul inimei mele: acela,
de a-mi jertfi toate puterile și toată munca, cu tot

devotamentul ce-l voiui putea cuprinde în sufletul meu, pentru înălțarea bisericii mele, pentru binele și fericirea neamului meu!

Stând pe terenul realităților ce ni le înfățișează prezentul, cu marile lui probleme, cu multele lui trebuințe și cu extraordinarele lui posibilități de dezvoltare viitoare, mă voiui strădui să cobor din înălțimea idealului credinței noastre, raze cari să lumineze cărările, să încălzească inimile și să trezească la nouă viață energiile morale ale dreptcredinciosului nostru popor.

În această lucrare, — după-ce voiui fi primit preainalta întărire a Maiestății Sale Regelui nostru și dumnezeescul dar al arhieriei, — voiui face apel neconținut la sprijinul împreună slujitorilor mei la altarul Domnului, la încercatele experiențe ale celor ce au încărunit în cinstea preoției și la avântul tinerească al celor ce-i urmează. Și eu am convingerea, că preoțimea noastră va ști preface eroica răbdare fără seamăn cu care șirul lung de generații cari au precedat-o a biruit amarul și năpăstuirile vremilor, în forțe active, în forțe creatoare de cultură, — această indispensabilă armă, pentruca națiunea noastră să-și asigure în mod definitiv moștenirea prezentului pentru întregul ei viitor.

Păzind cu sfințenie luminoasa tradiție a înaintașilor noștri, de a păstră cea mai strânsă legătură cu obștea cea mare a credincioșilor și apelând îndeosebi la atât de prețioasa colaborare a cărturarilor ei, noi preoții poporului ne vom silii să turnăm duh proaspăt, *duh de înnoire în largile cadre de organi-*

zare date bisericii noastre de nemuritorul arhiereu Șaguna, care pururea-mi va fi strălucită pildă de urmat. În chipul acesta găsim-ne alături, cler și popor, într'o intimă comunitate sufletească, cum totdeauna am fost, din propriul și din cel mai curat îndemn al conștiinței noastre vom îmbrățișa scopurile scumpei noastre patrii, câștigată cu atâtea jertfe, și ca liberă biserică vie, conștientă de misiunea sa sfântă, ne vom identifica cu interesele superioare ale ei.

Împreună cu frații noștri de o lege și de o limbă de pretutindeni, sub acoperământul unuia și aceluiaș așezământ bisericesc vom clădi progresul nostru pe temelii sigure ale credinței și moralei, înălțând prestigiul statului nostru și gloria numelui de român în această parte a lumii.

Tu Doamne, Dumnezeu, care singur cunoști gândurile oamenilor, sfințește aceste hotărâri ale robului tău, întărește-mă în credință și sporește-mi dragostea de misiunea ce mi s'a încredințat și fă ca «să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului și binefăcătorului meu».

Mărit congres! Dupăcum a spus și dl comisar — căruia de asemenea îi mulțumesc pentru osteneala ce și-a luat de a conduce cu atâta înțelepciune actul electoral, — congresul și-a putut arăta voința sa în cea mai desăvârșită libertate, ca nici când altă dată. Cuvine-se deci să ne îndreptăm gândul cătră toți aceia cari ni-au dat această comoră a libertății și în primul rând cătră gloriosul nostru Suveran, Maiestatea Sa Regele Ferdinand I., care împreună cu înalta noastră Doamnă Maria,

una făcându-se cu idealul secular al întregului nostru popor, n'a cruțat nici o jertfă pentru a-l duce la izbândă.

Să zicem cu toții, noi cei cari le purtăm în inimi adâncă recunoștință și tot devotamentul:

Să trăiască Maiestatea Sa Regele tuturor românilor Ferdinand I!

Să trăiască Maiestatea Sa Regina noastră Maria!

Să trăiască întreaga augusta Dinastie română!

Să înflorească biserica noastră ortodoxă română autocefală!

In veci să trăiască scumpa noastră patrie, România întregită!
